

[Sigsgaard.]

ved de 90 pct. Hvorfor skal arbejderne ikke have fuld dækning, 100 pct., for tabt arbejdsfortjeneste, nøjagtig ligesom dem, der har udarbejdet forslaget om de 90 pct., for de får jo selv personligt 100 pct.? Hvorfor den forskel?

Må jeg til sidst sige, at denne diskussion om, at samfundet ikke har råd til skattelettelser eller lønforhøjelser, må være mærkelig at høre for dem, der kun har 10-12 kr. i timen eller endnu mindre, som det nogle steder er tilfældet. Det må være besynderligt for dem gang på gang af velstående arbejdsgivere og højtlønnede økonomiske professorer at få at vide, at de sandelig kræver for meget.

Og må jeg så til sidst gentage, at forhandlingerne her i dag i betænkelig grad ligner en teaterforestilling. Alle ved, at der ingenting kommer ud af dem. Og nu skal man så til igen at holde formålsløse udvalgs-møder med stor publicity. Mon ikke tilliden til alt det er blevet blot noget mindre blandt folk, end den var bare for en måned siden. Jeg tror det.

Hanne Reintoft: I det gamle Dragør havde man i mange, mange år noget, der hed bænkevælling. Det var alle ugens midt-dagsretter, der blev stillet i en spand ved siden af slagbænken, og så varmede man den om fredagen. Det, vi i dag står og diskuterer, kan minde lidt om det samme system.

Allerede sidst da man fra socialdemokratiet side inspireret af LOs og andre i fagbevægelsens topledelses manglende evne og vilje til at støtte arbejdernes krav søgte at bilægge konflikterne ved at fremsætte en række i og for sig meget gode forslag i folketinget, gjorde jeg opmærksom på, at disse forslag på ingen måde ville have udsigt til at opfylde kravene på arbejdspladserne. Noget helt andet er, at man selvfølgelig ikke kan have noget som helst imod, at man fra folketingside prøver at forbedre f.eks. pensionisternes vilkår. Det er der vist ingen fornuftige mennesker der kan modsætte sig.

Forslagene var også i hvert fald for en dels vedkommende fornuftige, og de burde have været gennemført. De burde have været gennemført nu, men de burde også

have været gennemført, da socialdemokratiet havde flertal til at gøre det. Alt det lå ganske klart. Man skal ikke have så grusom en mistillid til, hvad danske arbejdere kan forstå. Det lå også ganske klart, at man ikke på arbejdsmarkedet ville føle det som en aktion, der skulle løse problemerne, først og fremmest det faktiske fald i reallønnen, hvorved arbejderne naturligvis forstår deres disponible indkomst. Det er også blevet demonstreret ganske tydeligt. Uroen fortsatte, der har været demonstrationer både foran folketing og foran arbejdsgiverforening. Uroen tog faktisk til umiddelbart efter debatten og nedsættelsen af 21 mands udvalget, som ingen havde den ringeste alvorlige tiltro til. Alligevel tror jeg, der i arbejderkredse er bred forståelse for, at der kan være andre problemer, som man skal søge løst i folketinget, og det kan jeg jo forstå at hr. Sigsgaard også går ind for, når han selv kommer med forskellige forslag til løsning af skatteproblemerne.

Ved strejker og demonstrationer understreges utilfredsheden, og det kan derfor synes lidt mærkeligt at fortsætte debatten ud fra det grundsyn, at den skal løse de arbejdendes øjeblikkelige vanskeligheder. Debatten kan fortsætte om de rent konkrete forslag, som forslagene til folketingsbeslutning indeholder, men her kan det dog se lidt mærkeligt ud, at man skal diskutere om og om igen. På den anden side må man jo sige, at man fra socialdemokratiets side har skåret kravene ned til næsten det minimale. Det er lidt svært at forstå, at socialdemokratiets folketingsgruppe, når den har så svært ved at få sine synspunkter igennem over for regeringen, så ikke støtter sig lidt mere på det pres, som arbejdspladserne er villige til at udsætte regeringen for for at få reelle forandringer gennemført. Bevægelsen på arbejdspladserne er jo fortsat. Socialdemokratiet har stået stille, og vi har jo også om end med skeptisk spænding ventet meget på LO-formandens højt bebudede plan, denne fine plan, der skulle komme, når 21 mands udvalget var brudt sammen. Så vidt jeg ved, kom der heller ikke noget på Odensemødet i weekenden, så det har åbenbart vist sig at være luftkasteller.

De to forslag til folketingsbeslutning om sociale foranstaltninger til afhjælpning af de økonomiske vanskeligheder kan i det